Un estudi avala la gestió publicoprivada de l'aigua

L'ha elaborat el Consell General d'Economistes comparant el model de 79 ciutats de l'Estat

Girona és la sisena ciutat on els ciutadans han de fer menys esforç per pagar l'abastiment

Les instal·lacions d'Aigües de Girona, Salt i Sarrià de Ter, al carrer Ciutadans de Girona Foto: J.N.

Els estudis sobre eficiència dels diferents models de gestió de l'aigua avalen que la major eficiència s'obté amb la gestió a través d'una empresa privada i que la millor manera d'aprofitar tots els avantatges és des de la col·laboració publicoprivada. Aquesta és una de les principals conclusions d'un estudi del Consell General d'Economistes que ha comparat els diferents models en capitals de província i ciutats majors de 100.000 habitants. Són en total 79 ciutats de l'Estat, 46 de les quals tenen gestió indirecta del servei d'aigua (26 mitjançant concessió i 20 mitjançant empresa mixta, que és el cas de Girona) i 33 tenen gestió directa (6 gestionades directament per l'Ajuntament, 1 a través d'una mancomunitat de municipis, 14 a través d'una empresa pública supramunicipal i 12 mitjançant una empresa de capital municipal).

El preu mitjà de la gestió directa (pel que fa a aquestes ciutats) és d'1,43 euros per metre cúbic en el cas de la gestió directa, i d'1,30 euros en les que tenen la gestió indirecta. Les dades, però, són molt dispars si es baixa un nivell més en el model de gestió. En el cas de la gestió directa, si el servei el fa directament l'Ajuntament, el preu del metre cúbic és de 2,05 euros (el més car de tot l'estudi comparatiu), i si es fa amb una empresa pública és de 0,8 euros (el més baix de l'estudi comparatiu). Entremig queden els preus del metre cúbic d'aigua per la gestió indirecta a través d'una empresa mixta, amb un cost d'1,53 euros, o a través d'una concessió, 1,10 euros el metre cúbic.

El rànquing de l'esforçUna de les dades que s'analitzen és l'esforç que els usuaris domèstics han de fer per pagar l'abastament de l'aigua, partint d'una mitjana de 100 per tot l'Estat. Girona, en aquesta comparació, és la sisena ciutat de l'Estat –de les 79 ciutats analitzades– on l'esforç és més petit, i la més petita pel que fa a les catalanes. L'índex per Girona és de 47,17, mentre que Mataró té un índex de 177,82 (la sisena amb més esforç de l'Estat), seguides de Badalona, l'Hospitalet de Llobregat, Santa Coloma de Gramenet i Barcelona, en un índex –totes quatre– de 149,04.

El Consell General d'Economistes considera que les remunicipalitzacions parteixen d'un principi que qualifiquen de "fals problema": el de considerar que privatitzar la gestió del servei significa renunciar a la titularitat pública del servei. "Això no és possible legalment a Espanya [sic], ni ho ha estat mai", asseguren. En aquest sentit, els redactors de l'estudi diuen que la prestació es fa sempre i en tots els casos "en règim de servei públic."La situació de GironaL'estudi arriba en un moment en què la ciutat de Girona està a punt de valorar si li convé mantenir el model de gestió publico-privada a través de l'empresa mixta Agissa (Aigües de Girona, Salt i Sarrià), que és dels tres consistoris en un 20% i el 80% restant de la qual està en mans de l'empresa privada Girona SA. Alguns grups, com ara la CUP, són obertament partidaris de la remunicipalització, mentre que la majoria dels altres reclamen un estudi que valori els costos d'un i altre model i decidir, en funció d'això, la millor estratègia. La

concessió a l'empresa mixta s'acaba el 2020.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 30-11-2017 Pàgina 32

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/territori/article/13-serveis/1293505-un-estudi-avala-la-gestio-publicoprivada-de-l-aigua.html